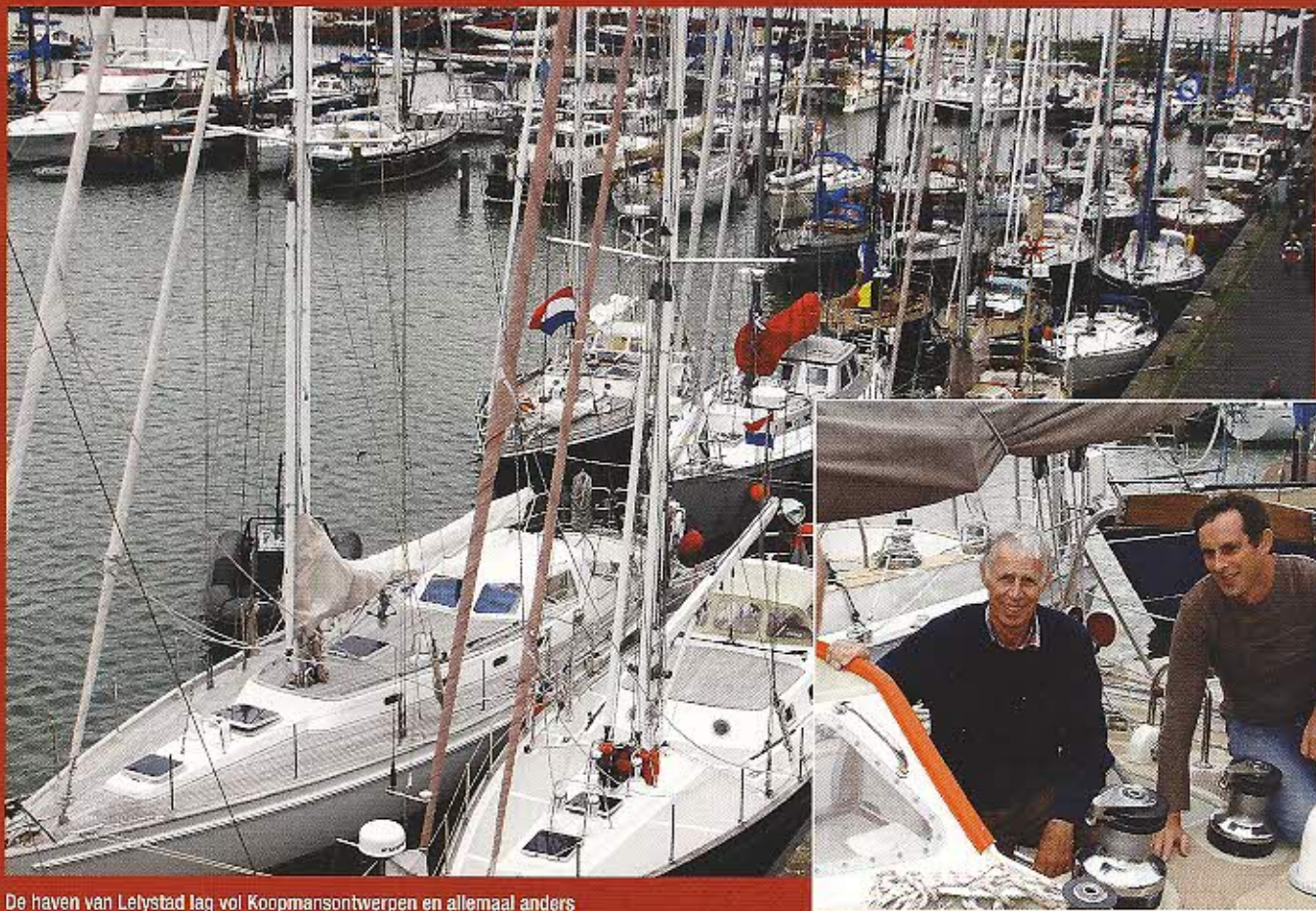

Het ultieme bootjeskijken

De haven van Lelystad lag vol Koopmansontwerpen en allemaal anders

Koopmans senior en junior

BEN HOEKENDIJK

De reünie van Dick Koopmans in de Lelystadhaven op 17 september was een feest voor het oog. Als je een Koopmansjacht ziet, met zijn mooie lijnen en lage kajuitopbouw sta je al even stil, maar nu waren er een kleine honderd van deze prachtige zeiljachten, inclusief tien motorjachten en drie sloepen bij elkaar en kon men tijdens de 'verhalenroute' van de eigenaars horen welke reizen ze met hun Koopmans hebben gemaakt. Ik vroeg aan Dick senior (je moest voortdurend kiezen tussen senior of junior en Elly met dochter Jantine waren ook duidelijk in beeld) of hij zich vereerd voelde. Nee dus. Typisch Dick, no nonsens, alleen het product telt. En dat deed het op overtuigende wijze. Sinds 1961 heeft Koopmans 340 boten ontworpen. Dick: 'Als je hier rondkijkt zie je schepen die allemaal iets gemeen hebben en toch is er niet één dezelfde.' Er waren

schepen met een ophaalbare kiel, met een vast stuurhuis of buiskap, gebouwd in hout, staal of aluminium of polyester. Als je langs de steiger loopt en ziet welke schepen grote reizen hebben gemaakt weet je dat dit uniek is. Of het nu de *Jantine V* is waarmee Dick en Elly naar Antarctica zeilden, de *Bastaert van Campen* die solo twee maal rond de wereld ging, of de *Jager* waarmee Dick jr. in 22 dagen de OSTAR zeilde, de zwaar geïsoleerde *Jooley* waarmee de Belgische eigenaar wil overwinteren in Antarctica, de *Bylgia* (de bijna negentigjarige Eilco Kasemier was ook aanwezig) het zijn allemaal zeewaardige, degelijke en vooral: mooie jachten.

Dick probeerde in een overvolle feesttent zijn verhaal te vertellen, maar kwam niet ver mede door de gebrekkige geluidsinstallatie. Maar we kregen wel een keurige map met een 'terugblik'. Hoe Dick en Elly elkaar vonden op een 'koppelweekend' van de kerk, hij jachtmeter werd bij het Verbond, de *Victoire 22* ontwierp waarvan er tweeduizend zijn gebouwd

(verdiens: duizend gulden!), gevolgd door de Kustvaarders en de Jantines tot de gevarieerde vloot die nu in Lelystad was te bewonderen. Dick vertelde hoe hij na zijn wereldreis terugkwam in Lelystad en zag hoe goed Dick junior de winkel had gerund en besloot nog een reis te gaan maken van drie jaar. Toen hij daarna terugkwam was alles gedigitaliseerd. 'Je kon niet meer met een potloodlijntje werken,' zei hij, en, 'als ik in de buurt kom van iets dat digitaal is, gaat het altijd fout.' Dick junior trok dat een beetje recht door te zeggen dat het eerste begin toch nog steeds een potloodlijntje is.

Op ongeveer vijftien jachten in de haven van Lelystad wapperde de clubstandaard van de Kustzeilers. De vereniging was dus goed vertegenwoordigd. Jolanda, de partner van Dick jr., had deze dag fantastisch georganiseerd en na een zeiltochtje voor de foto's (die door regen helaas geen bijzonder mooie beelden opleverde) voer iedereen weer terug naar zijn thuishaven. ■